

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/27/2016
Identifikačné číslo spisu:	1002895567
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1002895567.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Mederovej a členiek JUDr. Aleny Prieцelovej a JUDr. Viery Pepelovej v právnej veci žalobcu: ROKO s.r.o., so sídlom Strojnícka 18, Prešov, IČO: 36 458 481 zastúpený: JUDr. Rudolf Adamčík, advokátska kancelária s.r.o., Liptovská 2/A, Bratislava 25, proti žalovanému: MH Manažment, a.s., so sídlom Trnavská cesta 100, Bratislava, IČO: 50 088 033, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Radomír Bžán, Nám. Ľ. Štúra 2, Bratislava, o zaplatenie 99 581,76 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 28Cb/89/2002-695 zo dňa 25.mája.2016 takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 28Cb/89/2002-695 zo dňa 25. mája 2016 p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 28Cb/89/2002-695 zo dňa 25.05.2016 žalobu zamietol a vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia.

2. Krajský súd v Bratislave vydal predmetné rozhodnutie po tom, ako Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací svojím uznesením č. k. 4Obo/51/2013-602 zo dňa 25.11.2014 zrušil predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie (ďalej aj „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“ v znení pôvodne aplikovaného Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30.06.2016) č. k. 28Cb/89/2002-581 zo dňa 05.06.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 25.09.2002 domáhal splnenia zmluvnej povinnosti alebo zaplatenia zľavy z ceny. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca uzavrel s právnym predchodcom žalovaného Fondom národného majetku Slovenskej republiky dňa 17.12.2001 zmluvu o predaji časti podniku Stavivá Košice, štátny podnik, sídlo Magnezitárska 5, Košice, IČO: 00 399 621 - časť: Šarišské Lúky, Strojnícka ul. č. 14 - Sklad č. 03 (ďalej len „zmluva o predaji časti podniku Stavivá Košice“). Podľa čl. VI bod 1 zmluvy o predaji časti podniku Stavivá Košice, bola spísaná zápisnica o odovzdaní a prevzatí vecí, zahrnutých do privatizačného majetku, ku ktorej žalobca pripojil súpis vecí a iných majetkových hodnôt, ktoré boli v čase rozhodnutia vlády SR o privatizácii časti podniku zo dňa 13.06.2001 súčasťou predmetnej časti

štátneho podniku a ktoré pri podpise zápisnice podľa vedomostí žalobcu chýbali. Podľa čl. VI bod 1 zmluvy bolo dohodnuté, že do 30 dní od účinnosti zmluvy podpíšu zmluvné strany na základe účtovnej závierky k 01.01.2002 dodatok k zápisnici, ktorým bude jej obsah spresnený. K podpísaniu dodatku zo strany Fondu národného majetku do podania žaloby neprišlo, preto žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť odovzdať žalobcovi kompletnú účtovnú a ďalšiu zákonom predpísanú dokumentáciu, preukazujúcu stav hmotného a nehmotného majetku, peňažných pohľadávok a záväzkov, ako aj práv a povinností z občianskoprávných, obchodných a pracovnoprávných, ako aj ostatných právnych vzťahov, týkajúcich sa objektov privatizácie podľa uznesenia vlády SR č. 527 zo dňa 13.06.2001. Žalobca zároveň žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť odovzdať žalobcovi veci, chýbajúce podľa zápisnice z 01.01.2002 o odovzdaní predmetnej časti podniku, ktoré žalobca označil ako chýbajúce v písomnom oznámení zo dňa 09.01.2002. Eventuálne navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 3 000 000,- Sk z titulu poskytnutia primeranej zľavy z ceny.

4. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 28Cb/89/2002-542 z 18.05.2011 žalobu zamietol s odôvodnením, že veci s nulovou hodnotou nemôžu mať vplyv na účtovnú hodnotu majetku, pričom sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že výška účtovnej hodnoty privatizovaného majetku nemusí zodpovedať výške kúpnej ceny. Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 4Obo/71/2011-566 zo dňa 26.03.2013 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní súd vykoná dokazovanie o sporných skutočnostiach v súlade s ustanoveniami zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a rozhodnutie riadne odôvodní v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p.

5. Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa opätovne vo veci konal a rozhodol rozsudkom č. k. 28Cb/89/2002-581 zo dňa 05.06.2013 tak, že žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca bol pri podpise zmluvy o hodnote majetku obsiahnutej v kúpnej zmluve nielen informovaný, ale podpisom zmluvy túto cenu akceptoval. Veci zahrnuté žalobcom v zápisnici o prevzatí veci ako chýbajúce nebolo možné podľa ustanovenia § 20 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby pokladať za chýbajúce, pretože neboli zahrnuté do účtovníctva odovzdávaného majetku. Súd prvého stupňa nemal za preukázané, z čoho presne bola vypočítaná žalobcom zľava z ceny. Veci označené žalobcom ako chýbajúce mali nulovú zostatkovú hodnotu a ich trhovú hodnotu by bola podstatne nižšia ako suma 3 000 000,- Sk. Dodal, že predmetom predaja časti štátneho podniku nebol majetok časti podniku podľa účtovnej evidencie k 31.12.1999, ale k 31.12.2001, s čím bol žalobca pri podpise zmluvy oboznámený. Na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 28Cb/89/2002-581 z 05.06.2013 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením č. k. 4Obo/51/2013-602 zo dňa 25.11.2014 tak, že tento rozsudok zrušil a vrátil prvostupňovému súdu vec na ďalšie konanie.

6. Krajský súd v Bratislave opätovne vo veci konal a rozhodol napadnutým rozsudkom č. k. 28Cb/89/2002-695 zo dňa 25.05.2016 tak, že žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd nariadil znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou Expertise, s.r.o. Košice, odbor ekonómia a manažment, ekonomika a riadenie, na zistenie ceny nadobudnutého majetku podľa zmluvy. Znaleckým skúmaním bolo na súvahovom princípe zistené, že hodnota časti štátneho podniku Stavivá Košice, š.p. Košice, časť Šarišské Lúky, sklad č. 03 v porovnaní k 31.12.1999 a k 31.12.2001 bola znížená o 4 089 000,- Sk brutto. Chýbajúce veci označené žalobcom neboli nájdené v zmluve o predaji časti podniku č. 2115/2001 ale boli nájdené v inej zmluve medzi inými účastníkmi. Z účtovného hľadiska bola ich hodnota nulová, hoci mohli prinášať ekonomický úžitok. K námietke absolútnej neplatnosti čl. III bod 3 a 4 zmluvy z dôvodu, že je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, súd konštatoval, že predmetom predaja časti štátneho podniku Stavivá Košice š.p. nebol majetok časti podniku podľa účtovnej evidencie ku dňu 31.12.1999 ale ku dňu 31.12.2001, s čím bol žalobca pri podpise zmluvy oboznámený. Okrem iného žalobca listom zo dňa 6.7.2001 žiadal žalovaného o prehodnotenie výšky kúpnej ceny, čo zo strany žalovaného nebolo zohľadnené a pri podpise zmluvy žalobca akceptoval kúpnu cenu podľa čl. III bod 1. Súd v tejto súvislosti poznamenal, že výška účtovnej hodnoty privatizovaného majetku nemusí zodpovedať výške kúpnej ceny. Veci zahrnuté žalobcom v zápisnici o prevzatí ako chýbajúce, nie je možné podľa § 20 zákona č. 92/1991 Zb. pokladať za chýbajúce, pretože neboli zahrnuté do účtovníctva odovzdávaného majetku, ktorý prešiel podľa zmluvy a jej príloh na žalobcu a ako vyplýva zo znaleckého posudku, týkali sa inej zmluvy medzi inými zmluvnými stranami. Žalobca na základe záverov znaleckého posudku, ponúkol kúpnu cenu o 5 382

000,- Sk nižšiu, ako bola hodnota vlastného imania predmetnej časti štátneho podniku k 31.12.2001. Z listu ministra výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 18.10.2001 č. 1571/M-2001 adresovaného prezidentovi prezídia FNM SR, že minister, na základe sťažnosti žalobcu, že účtovná cena k 31.12.1999 bola iná ako v mesiaci máj 2001, nariadil pracovníkom odboru kontroly ministerstva vykonať kontrolu hospodárenia a presunu majetku Stavivá Košice š. p. . Kontrolou bolo zistená, že za obdobie od 31.12.1999 do mája 2001 neboli vykonané žiadne hospodárske operácie mimo obvyklých a zákonných hospodárskych operácií v organizácii. Z rozboru hospodárskej činnosti podniku Stavivá š. p. Košice za máj 2001 mal súd z preukázané, že tento podnik nezískal žiadne tržby z predaja investičného majetku a predaja materiálu. Súd v odôvodnení ďalej uviedol, že žalobca súdu nepreukázal z čoho presne vypočítal ním požadovanú zľavu z ceny v hodnote 3 000 000,- Sk, a svoje tvrdenia nepodložil dokladmi, ktoré by mohli byť účtovne vyhodnotené v rámci znaleckého dokazovania.

7. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 28Cb/89/2002-695 zo dňa 25.05.2016 podal žalobca dňa 28.06.2016 odvolanie.

8. V odvolaní žalobca uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávnych skutkových zistení (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), rozhodnutie súdu má vadu uvedenú v § 221 ods. 1 písm. f/ (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.) a prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.). Uvedené odôvodnil tým, že podľa súdu neboli za obdobie od 31.12.1999 do mája 2001 vykonané žiadne hospodárske operácie mimo obvyklých a zákonných hospodárskych operácií a podnik v tomto období nezískal žiadne tržby z predaja investičného majetku a predaja materiálu, napriek tomu sa v zmysle znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou Expertise, s.r.o., číslo posudku 2/2016 z 22.01.2016, znížila hodnota zásob určených na predaj spotrebiteľom v období od 31.12.1999 do 31.12.2001 o 2 446 779,63 Sk. Ďalej odvolateľ uviedol, že prvostupňový súd vychádza vo svojom rozhodnutí z čl. III bod 3 a čl. III bod 4 zmluvy o predaji časti podniku Stavivá Košice, pričom aplikáciu týchto zmluvných ustanovení nepovažuje odvolateľ za správnu z dôvodu, že si neuplatňoval právo na zníženie ceny z dôvodu zistenia nesprávnosti pri určení výšky kúpnej ceny (čo vylučuje čl. III bod 3 zmluvy o predaji časti podniku Stavivá Košice) a že žalobca nežiada zľavu z ceny ani z dôvodu chýbajúcich alebo vadných vecí zahrnutých v zápisnici o prevzatí a v jej dodatku (čo vylučuje čl. III bod 4 zmluvy o predaji časti podniku Stavivá Košice). Odvolateľ nesúhlasí ani s postupom prvostupňového súdu, kedy súd na pojednávaní 16.10.2008 uviedol, že využije postup podľa § 136 O. s. p. pri posudzovaní primeranej výšky zľavy z ceny podľa hodnoty úbytku aktív, napokon však žiadnu úvahu podľa tohto ustanovenia nevykonal, napriek tomu, že podľa názoru súdu bolo zistenie tejto hodnoty právne významné pre prejednávajúcu vec. Odvolateľ žiada, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu tak, že návrhu vyhovie a súčasne, aby zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu ohľadom zníženia hodnoty zásob predajom materiálu spotrebiteľom, ktoré sa nepremietli do tržieb, kde prvostupňový súd uviedol, že prostredníctvom tržieb z predaja zásob a niektorými presunmi medzi strediskami bolo zabezpečované platenie miezd, energií, nájomného, daní a iných záväzkov za všetky strediská. Žalovaný ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že podnik Stavivá Košice už v čase privatizácie a pred privatizáciou hospodáril so stratou, zmena jeho majetku sa dala predpokladať, čo zrejme prispelo k tomu, že kúpna cena za predaj štátneho podniku bola takmer o polovicu nižšia ako bola jeho účtovná hodnota. Žalobca sa navyše oboznámil so stavom predávanej časti majetku štátneho podniku Stavivá Košice fyzickou obhliadkou a nahliadnutím do účtovných záznamov a prehlásil, že ho kupuje v stave, v akom sa nachádza. Žalobca podľa názoru žalovaného nepreukázal z čoho presne vypočítal ním požadovanú zľavu a požadovaná zľava nemôže byť považovaná za primeranú, keďže predstavuje takmer polovicu kúpnej ceny.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj najvyšší súd) ako súd odvolací (§ 470 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej tiež C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote podľa § 362 ods. 1 C. s. p., oprávnenou osobou (§ 359 C. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu namietaných dôvodov odvolania (§ 379 a 380 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

11. Odvolanie žalovaného bolo podané dňa 28.06.2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní

sporov. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania, začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle citovaného ustanovenia ako aj čl. 2 ods. 1 a 2 základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, odvolací súd posudzoval odvolanie žalovaného podľa zákona, účinného v čase jeho podania (§ 201 a nasl. O. s. p.).

13. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok prvostupňového súdu, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Odvolací súd nezistil ani vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom. Odvolací súd sa so závermi súdu prvého stupňa, ako aj s dôvodmi v nich uvedenými stotožňuje v celom rozsahu a na zdôraznenie ich správnosti (§ 387 ods. 2 C. s. p.), reagujúc na odvolacie námietky žalobcu, súd uvádza nasledovné.

14. Žalovaný v odvolaní poukázal na existenciu odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, d/ a f/ O. s. p., t. j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., konkrétne žalobca označil § 221 ods. 1 písm. f/, a teda účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, ďalej súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Súd podľa odvolateľa na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, kedy podľa znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou Expertise, s.r.o., číslo posudku 2/2016 z 22.01.2016 bola znížená hodnota zásob určených na predaj spotrebiteľom v období od 31.12.1999 do 31.12.2001 o 2 446 779,63,- Sk, uvedené sa však nepremietlo do tržieb z predaja investičného majetku a predaja materiálu. Súd prvej inštancie správne zistil, že na základe kontroly hospodárenia a kontroly presunu majetku Stavivá Košice š.p., ktorá bola nariadená ministrom výstavby a regionálneho rozvoja SR, za obdobie od 31.12.1999 do mája 2001 neboli vykonané žiadne hospodárske operácie mimo obvyklých a zákonných hospodárskych operácií a kontrolná skupina nezistila žiaden presun majetku medzi už predanými časťami podniku a neprivatizovanou časťou podniku. Z listu ministra výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 18.10.2001 je zrejmé, že okrem iného aj z tržieb zo zásob boli uhrádzané záväzky podniku, zabezpečená funkčnosť a chod podniku, platenie daní, nájomného a energií. V zmysle záverov predmetnej kontroly je možné konštatovať, že uvedené zníženie hodnoty zásob nie je výsledkom neoprávneného nakladania a speňažovania predmetných zásob, ale bežných postupov pri zabezpečovaní riadneho chodu podniku.

16. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak aplikoval síce správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery. Dôvodnosť tohto odvolacieho dôvodu (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) vidí odvolateľ v nesprávnom použití ustanovení zmluvy o predaji časti podniku Stavivá Košice, ktoré sa na daný prípad aplikovať podľa názoru odvolateľa nemali, keďže žalobca v konaní nežiada zľavu z ceny z dôvodu chýbajúcich vecí.

17. Podľa § 20 ods. 1, 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších zmien a doplnkov, v zápisnici o prevzatí (§ 19 ods. 1) sa uvedú chýbajúce a vadné veci. Ak zo zmluvy nevyplýva niečo iné, za chýbajúce sa považujú veci, ktoré neboli odovzdané nadobúdateľovi, hoci podľa účtovníctva majú byť súčasťou odovzdávaného majetku. Pri posudzovaní vadnosti vecí sa prihliadne na ich schopnosť slúžiť prevádzke podniku a na dobu ich používania podľa účtovných záznamov. Ak zo zmluvy nevyplýva niečo iné, je nadobúdateľ oprávnený za chýbajúce alebo vadné veci zahrnuté do zápisnice o prevzatí požadovať primeranú zľavu.

18. K uvedenému odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistený skutkový stav posúdil podľa § 20 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších zmien a doplnkov, keď konštatoval, že veci zahrnuté žalobcom v zápisnici o prevzatí nemožno pokladať za chýbajúce, pretože neboli zahrnuté do účtovníctva odovzdávaného majetku, ktorý prešiel podľa zmluvy a jej príloh na žalobcu a nárok na poskytnutie zľavy uplatnený žalobou nepriznal. Žalobca v žalobe doručenej Krajskému súdu v Bratislave dňa 25.09.2002 jasne v petite uvádza, že žiada, aby súd zaviazal žalovaného na odovzdanie žalobcovi kompletnej účtovnej a ďalšej zákonom predpísanej

dokumentácie spolu s vecami chýbajúcimi podľa zápisnice z 01.01.2002 o odovzdaní a prevzatí vecí zahrnutých do privatizovaného majetku časti štátneho podniku Stavivá Košice, ktoré žalobca označil ako chýbajúce vo svojom písomnom oznámení, eventuálne v prípade faktickej nemožnosti plnenia, žiada poskytnutie primeranej zľavy z ceny. Na pojednávaní dňa 05.04.2005 v konaní pred prvoinštančným súdom žalobca predložil zmenu petitu žaloby, v ktorej okrem iného uviedol že žalovaný bol povinný odovzdať žalobcovi ako kupujúcemu veci zahrnuté do predaja a navrhol pripustiť zmenu petitu tak, aby súd zaviazal žalovaného z titulu zľavy z ceny podľa zmluvy o predaji časti podniku Stavivá Košice zaplatiť žalobcovi 3 000 000 Sk. Súd prvej inštalácie uznesením zo dňa 31.10.2005 č. k. 28Cb/89/2002-304, pripustil zmenu návrhu. Žalobca sa teda na základe podanej žaloby domáhal odovzdania chýbajúcej dokumentácie a chýbajúcich vecí, eventuálne žiadal zaplataenie zľavy z ceny v prípade faktickej nemožnosti plnenia, neskôr žalobca na základe zmeny žalobného návrhu upustil od formulácie petitu, tak ako bola uvedená v žalobe doručenej Krajskému súdu v Bratislave dňa 25.09.2002 a žiadal zaplataenie zľavy z ceny, rovnako však na základe chýbajúcich vecí zahrnutých do zápisnice o odovzdaní a prevzatí vecí z 01.01.2002. Z uvedeného je teda zrejmé, že prvostupňový súd správne zistený skutkový stav posúdil podľa ustanovenia § 20 zákona č. 92/1991 Zb. a zľavu z ceny žalobcovi s prihliadnutím na obsah zmluvy nepriznal.

19. Odvolateľ neuviedol v čom presne videl odvolací dôvod spočívajúci vo vade konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), a síce účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odvolací súd uvedenú vadu konania v postupe súdu nezistil, preto tento uplatnený odvolací dôvod vyhodnotil ako nedôvodný.

20. Odvolací súd vyhodnotil odvolacie dôvody žalovaného uplatnené v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/, d/ a f/ O. s. p. ako nedôvodné a napadnutý rozsudok, stotožňujúc sa s jeho správnosťou, v zmysle § 387 C. s. p. potvrdil ako vecne správny.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštalácie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (262 ods. 2 C. s. p.)

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštalácie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas

aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je: a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.)